

Una trobada de científics i literats a la Vall de Cardós i a la Vall Ferrera

La vuitena trobada d'escriptors al Pirineu tingué com a element comú la ciència. Allotjats a l'hotel Cardós de la Vall de Cardós, tota la pléiade d'escriptors convidats provenien d'una o altra ciència concreta: hi havia un filòsof de mirada crítica i retòrica eficaç, hi havia un metge jovial que confegia treballs culturals en el temps de lleure, un antropòleg lacònic que escriu assaigs i ha traduït la *Divina comèdia* al català, un historiador i un enginyer que fan novel·les ambientades al Pirineu i un escriptor de novel·les de ciència-ficció, entre altres.

Les valls de Cardós i de la Vall Ferrera tenen l'encant de la virginitat natural: són espais en què es pot passejar, descansar o muntar a cavall sense el traüt de la massificació. Entre les propostes cultural i turístiques més interessants hi havia el projecte de l'ecomuseu de Casa Bringué a Ginestarre. Presentat per l'alcalde del poble i amb una il·lusió pertinaç dels seus promotors, el projecte pretén ressuscitar una casa de pagès de les més fortes del poble tot combinant els usos ramaders i els usos turístics sempre, però, buscant un turisme selecte. Em parlava el seu promotor que existeix una notable unanimitat en els pagesos i ramaders del lloc a no cercar un turisme de masses sinó un turisme escollit que busqui descans, natura i no una repetició gregària de la gran ciutat. Entre els convidats hi havia el poeta Àngel Terron, un químic poeta que com a mallorquí coneix molt bé el turisme. Digué que aquí caldria fer un heliport on poguessin aterrar helicòpters grossos de trenta places. Els turistes no han d'accedir al Pirineu per carretera; en tot cas, aneu pel bon camí. Heu de buscar un turisme de qualitat.

L'altre emplaçament turístic que paga la pena de visitar –recordin que casa Bringué és un projecte, encara– és el molí fariner i l'asserradora d'Àreu, a la Vall Ferrera. Es tracta d'un molí fariner que funciona amb la força motora d'una canal d'aigua. El museu és un magnífic exemple d'arqueologia industrial que agradarà a tothom a qui agradi la tecnologia.

I per acabar-ho d'adobar, gastronomia de primera línia: el restaurant Riveries, a tocar de Llavorsí, oferí un sopar que fou una excel·lent síntesi entre la tradició i la modernitat. Els plats clàssics eren posats al dia amb molt de gust, sense escatimar la quantitat. La gastronomia del restaurant Riveries encarna aquesta necessària fusió de la cuina tradicional amb un format modern. De manera que, en conjunt, les Valls de Cardós i de Ferrera s'estan manifestant com un lloc d'estiueig perfecte a la recerca d'un necessari equilibri entre tradició i modernitat, entre turisme i ramaderia, entre quantitat i qualitat, entre natura i cultura.

Quant als escriptors: hem d'acabar amb el divorci pervers entre la ciència i la literatura. Tot és u. Literats i científics hi sortirem guanyant perquè el món és una totalitat: el planeta Mart i la filosofia estan més a prop que no sembla. Necessitem establir ponts entre les diverses disciplines; l'aïllament és nefast i perjudicial.

ANDREU LONCÀ

Andreu Loncà

